

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

**Geismar, Justus Moritz von
Coloniæ Agrippinæ, 1691**

Ad tit. XXXXV. de Relig. & Venerat. sanct.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](#)

Ad num. 18. in fine adde. Ex eod. quest. 13. Ex communī DD. parvulos infidelium agonizantes absque controversia posse baptizari parentibus invitit. Quia lex charitatis erga proximum salvandum hoc petit.

Iem quod parvuli Judæorum & infidelium subditorum Principibus Christianis etiam civiliter tantum, seu quo ad jurisdictionem temporalem possint licet baptizari invitit parentibus, maxime adhibita cautela, ne sub parentum cura relinquantur est Scoti contra Zoef. & Th. Ratio : quia in dominiis subordinatis obediendum est dominio Superioris, id est, DEI potius quam parentum, maxime in iis quæ sp. etant ad salutem animæ. It. o addit, quod plus est, inquit Scotus, videtur religiosè fieri, fit & ipsi parentes cogantur minis & terroribus ad suscipiendum baptismum. Unde in Concil. Tolet. 4. multum commendatur pietas Asseburi Hispan. Regis, quod Judæos coegerit ad fidem, & inde dicitur *Religiosus Princeps.*

Ex quest. 15. An quis se ipsum possit baptizare? Respondetur negat. quia alius esse debet, qui gignit, & qui gignitur etiam Sacramentaliter. An unus plures simul? Respondetur affir. si necessitas. Dicendo: Baptizo vos ubi ly vos includit in se singulare pluries germinatum.

Quæres, si baptizans dicat: Noste baptizamus an valeat. Respondetur affir. Quia h. cly nos significat tantum unum ministrum. Si duo simul & abluerent & proferrent verba, tenere quidem Baptismus, sed tamen

probabiliter unus solus baptizaret cum effectu Sacramentali, quem DEUS determinaret, sicut contigit de duobus Sacerdotibus simul unam hostiam consecrantibus.

Ex quest. 16. qui adhibet patrinum haereticum absque necessitate peccat. Est communis: quia non solet spondere ex corde de instruendo in rebus vera Fidei, licet è contra baptizante haeretico, Catholicus patrinus esse possit, quia non communicat in exercitio pugnante cum vera Fidei professione. Busenb. lib. 6. tract. 2. c. 1. dub. 1. Dubius est, si tantum una vel altera gutta abluitur. 2. Si tantum pars minus principalis v. g. digtus, manus, pes. 3. Si tantum crines sint tincti. 4. Si infans adhuc involutus secundinæ peccat venialis er. Qui loco te dicit Petrum. Veldonationem, vel loco Baptizo, abluo. Dub. 4. Monstrum quod capite & peccato formam hominis resevit esse baptizandum. Secus si bestiam. Quod si caput tantum sit ferinum, non, vel differendum. Si membra geminata, semel absolute, postea sub conditione.

AD TIT. XXXXV.

De Reliquiis & Veneratione Sanctorum.

Observa ex Franc. de Arauxo quest. 23. n. 2. quod Canonizatio sit Decretum definitivum, q. 10. Summus Pontifex definitivè constituit solenni rituali quem hominem vitâ functum in Catalogo Sanctorum, ut possit ac debeat vocari Sanctus, & à fidelibus coli

colit tanquam Sanctus. In quo Papam errare non posse, est certum de fide, quia procedit ut Caput Ecclesie & Organum Spiritus Sancti.

Beatificatio autem sit tantum permissione quedam ut valeat vocari Sanctus, utque fideles de illo possint officium recitare, aut etiam sacram facere. Primitur tamen etiam in hac processus sive informatio cum fiscalis. Item n. 3. Testimonium sufficiens ad Canonizandum sunt: Exemplares virtutes, vel miracula, item extases ac revelationes, quamvis valde circumspetè in omnibus sit procedendum. Extasis autem propriè est, quando DEUS efficit mentis excessum mediante aliquo ferventissimo amore charitatis, spectat enim extasis magis ad voluntatem, quod si autem iste excessus sit mediante aliquâ vehementi supernaturali divinorum contemplatione, propriè raptus dicitur, qui magis pertinet ad intellectum. Idem ibid. n. 60.

AD TIT. XXXXVII.

De Purificatione post partum.

AN maritus in exigendo, femina in reddendo debito peccet, tempore purificationis post partum, id est illo tempore, quo immunditia & sanguinis præfluvius durat? Respondet Franc. de Arauxo disp. x. q. 4. nn. 22. Nec lethaliter nec venialiter peccare. Tum quia nulla invenitur prohibitio, ne queratio ulla urget multiplicandi in conjugibus peccata, quibus datum est matrimonium pro remedio concupis-

centia, non pro laqueo aut occasione peccandi. Non obstat cap. fin. d. 5. dicens; Nisi purgationis tempus prius transierit, viris suis non debent admisceri. Quia vel consilii tantum est, vel intelligi si famis næ gravis morbus inde immineret probabilius, & tunc judicanda esset culpa juxta morbi gravitatem, ejusque probabilitatem.

Mulier post partum statim potest ingredi Ecclesiam, nec tenetur abstinere per aliquot dies secundum legem Mosaicam. Gonz. ad cap. un. h. t.

AD TIT. XXXIX.

De immunitate Ecclesiarum, Coemeterii, & rerum ad eas pertinentium.

AN sit contra immunitatem seu libertatem Ecclesiasticam, si Princeps (sicut fecit Rex Catholicus Matriti & Cordubæ) vendat uni jus locandi & commodandi pro certo tantum prezzo paramenta nigra, hastilia, candelabra, & similia pro exequiis defunctorum, cum prohibitione ne ullus possit ea elocare aut commodare? Franc. de Arauxo disp. 12. de stat. civ. Ubi in 4. ait: Libertas Ecclesiastica est naturalis facultas Ecclesie faciendi quidquid iure ac lege non sit prohibitum. Resolvit. Talis privilegiarius non potest impedire ne Ecclesia sua habeat apparatua & iis ipsa utatur, potest tamen Ecclesias impedire ne aliis locet vel commodeat pro exequiis alibi celebradis. Ratio quia per hoc non tollitur aliquid quod est Ecclesie in sensu formalis, vel